

Ką mums daryti?

... Tie žodžiai verte vėrė jiems širdį, ir jie ėmė klausinėti Petrą bei kitus apaštalus:

K? mums daryti? (citata iš Apd 2:37)

Taip 30-aisiais m. e. metais klausė žydai ir pamaldieji, išgirdę apie Jėzų. Praėjus beveik 2000 metų mes uždavėme sau tokį patį klausimą, norėdami giliai suvokti gyvenimo prasmę.

Mes augome vieni religinėje, kiti ateistinėje aplinkoje, bet visi priėjome vienos išvados – skirtingi keliai neveda į vieną ir tą patį tikslą. Randame daugybę pasirinkimų, daug kas siūlo atsakymus į minėtą klausimą: protestantai, katalikai, Jehovos liudytojai, adventistai, metodistai, sekmininkai, budistai, musulmonai, ateistai, ... Taigi,

Turinys

- 1 Kokia yra tiesa? Koks yra teisingas kelias?
- 2 Ar galime mes likti abejingais tokiems ir panašioms klausimams, jei norime pažinti Dievą ir sužinoti, kaip gyventi pagal jo valią?
- 3 Kaip Dievas norėtų, kad aš gyvenčiau? Kaip turėtų atrodyti krikščioniška bendruomenė?

⚓ 1 Kokia yra tiesa? Koks yra teisingas kelias?

Dažnai galima išgirsti: „Kiekvienas turi savo tiesą“, arba „Niekas negali jos žinoti“. Tačiau tokie pasakymai prieštarauja faktui, kad yra viena realybė. Arba žemė apvali, arba plokščia. Negali būti kartu tokia ir tokia. Viena realybė visada išlieka absoliuti ir nekintanti, nepriklausomai nuo to, kaip į ją žiūrima. Taip pat yra ir su religiniais klausimais. Nejmanoma, kad dvi priešiškos ir prieštaringos galimybės egzistuotų vienu metu. Jei prisikėlimas po mirties yra realybė, tai negali būti reinkarnacijos. Negali būti po mirties abu: amžinasis gyvenimas ir sielos sunaikinimas. Arba pamąstykite apie kitus klausimus, į kuriuos du prieštaringi atsakymai negali vienu metu būti teisingi: ar Jėzus Dievas, ar ne? Žmogaus prigimtis nuodėminga ar ne? Pragaras egzistuoja ar ne? Ar Dievas iš anksto paskyrė kai kuriuos žmones pasmerkimui ar ne? Ar gali žmogus atkristi nuo Dievo ar ne?

⚓ 2 Ar galime mes likti abejingais tokiems ir panašioms klausimams, jei norime pažinti Dievą ir sužinoti, kaip gyventi pagal jo valią?

Norėdami rasti atsakymus į šiuos klausimus neieškojome naujo apreiškimo, nei naujo specialaus Biblijos aiškinimo metodo. Jėzus atskleidė žmonijai Tiesą, todėl ji kiekvienam pasiekiamą. Dauguma žmonių mano, kad nėra absoliučios tiesos: „kas man patinka ir atrodo gerai, kitam gali atrodyti blogai, todėl negaliu kitų teisti“. Pagal šią nuomonę, bet koks elgesys gali būti pateisinamas, vadinasi, viskas man galima. Tada nebelieka pagal ką vertinti, kas yra teisinga ir neteisinga. Kiekvienas gali susirasti tai, kas atitinka jo asmeninį skonį ir jausmus. Žmonės piešia savo įsivaizdavimus apie dangų, Dievą, parinkdami spalvas iš savo įgeidžių ir norų paletės bei kuria savo religiją, formuojančią juos pačius. Tačiau, Dievo kelias yra kitoks:

Jėzus kalbėjo įtikėjusiems Jį žydams: „Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai; jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus.“ ... Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kiekvienas, kas daro nuodėmę, yra nuodėmės vergas. ... Jei tad Sūnus jus išvaduos, tai būsite iš tiesų laisvi. (Jono ev. 5:31,32,34,36)

Dievas nori išlaisvinti žmones iš vergystės, tai yra savimeilės ir pavydo, iš nepilnavertiškumo jausmo ir išdidumo, iš puikybės ir pataikavimo kitiems, iš savanaudiškų norų ir seksualinių nuodėmių. Taip pat Jis išvaduoja iš klaidingų mokymų, kurių centre ne Dievas, o žmogus. Tokiais mokymais žadamas nuodėmių atleidimas, tačiau neskatinama sekti Jėzumi, paklusti Jo žodžiui, kovoti su nuodėmėmis. Ieškodami tiesos, Dievo valios savo gyvenime, iškelėme tokius klausimus:

✠ 3 Kaip Dievas norėtų, kad aš gyvenčiau? Kaip turėtų atrodyti krikščioniška bendruomenė?

Pirmieji krikščionys Jeruzalėje gyveno taip:

...ištvėringai laikėsi apaštalų mokslo ir bendravimo, duonos laužymo ir maldų... Jie kasdien sutartinai rinkdavosi šventykloje, o savo namuose tai vienur, tai kitur laužydavo duoną, su džiugia ir tauria širdimi drauge vaišindavosi... (Apaštalų darbai 2:42,46)

Krikščionims tuo laiku buvo natūralu dažnai susitikinėti ir gilintis į Jėzaus mokymą. Tai liudijo apie jų didelę meilę Dievui, broliams bei seserims. Mes taip pat, sekdami pirmųjų krikščionių pavyzdžiu, nusprendėme dalintis savo gyvenimu su tikėjimo seserimis ir broliais: kartu skaityti Bibliją bei dalintis džiaugsmis, rūpesčiais, dvasinėmis kovomis. Esame dėkingi už buitinius patogumus, gerą susisiekimą, nes taip galime kasdien bendrauti. Dažni susitikimai išreiškia mūsų meilę, nes jie atsirado iš noro įgyvendinti tai, kuo tikime. Mes skiriam savo laiką tam, kas svarbu, kas turi prasmę.

Jei kas sakytų: „Aš myliu Dievą“, o savo brolio nekęstų, – tasai melagis. Kas nemyli savo brolio, kurį mato, negali mylėti Dievo, kurio nemato. Taigi mes turime Jo įsakymą, kad kas myli Dievą, mylėtų ir savo brolių. (1 Jono 4:20,21)

Intensyviai bendraudami galime palaikyti vienas kitą tikėjime ir išpildyti tai, kas parašyta Biblijoje:

Verčiau raginkite vieni kitus kasdien, – kol dar tebėra šiandien, – kad kurio iš jūsų neužkietintų nuodėmės klasta. (Žydams 3:13)

Mes nenorime paviršutiniškai bendrauti ir rodyti vienas kitam tik savo gerąją pusę. Užuot vengę atskleisti tikrovę apie save, mes išpažįstame vieni kitiems savo nuodėmes ir silpnumus, tam, kad abipusiškai padėtume kovoti už šventumą pagal Jėzaus pavyzdį:

Tad išpažinkite vieni kitiems nuodėmes ir melskitės vieni už kitus, kad atgautumėte sveikatą. Daug gali karšta teisingo malda. (Jokūbo 5:16)

Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą! (Jono ev. 13:34)

Tokios meilės siekiame savo gyvenime nuolat – neišskirdami ypatingų dienų; ne su tam tikrais draugais, bet

su kiekvienu, kuris nori gyventi Tiesoje.

El.pašto adresas*

Žinutė:*

Pasi?sti

© 2022 www.krikscionys.info - All rights reserved.

Cituojamos eilutės, jei nenurodyta kitaip, iš Rubšio ir Kavaliausko Biblijos. Mes sutinkame su nuorodomis į mūsų svetainę. Šios svetainės turinys gali būti platinamas ar spausdinamas nepakeistos, pilnos formos. Bet koks kitoks turinio platinimas neleidžiamas be www.krikscionys.info raštinio leidimo